

Bibliaóra – 2025. április 01.

Előfohász: „Igazságot szolgáltat az elnyomottaknak, kenyeret ad az éhezőknek, kiszabadítja a foglyokat az Úr (Zsolt 146,7).” Ámen.

Ének: 1. zsoltár: „Aki nem jár hitlenek tanácsán...”

Előima: Urunk és Királyunk, újra és újra halljuk Igédet. Örök Isten, azt is mindenhol érezzük, hogy jelenléted kísér bennünket. Hálát akarunk ma Neked adni, úgy ahogy tettük korán reggel is, szerető mennyei Édesatyánk. Jézus Krisztus által énekeljük dicsőségedet, mert ezen a mai napon is megsegítették, és megóvtál a gonosz minden hatalmától. Most itt vagyunk, együtt a testvérekkel, a Te oltalmad alatt, bűnbocsánatodért engedd, hogy éljünk az Általad kínált lelki alkalommal. Szólj hozzánk egészen személyesen, nyugtasd meg bensőnket, világosítsd meg elménket, hogy olyan közösség legyünk, amelyik egymást építi, szereti és rááll ígéreteidre. Te vagy az áldások kiapadhatatlan forrása, engedd meg nekünk ezt megtapasztalni. Járd át szívünket, értelmünket, életünket és tölts meg minket dicséreteddel és hűségeddel. Tudjunk, Te nem azért teremtetél és váltottál meg minket, hogy utána elhagyj a bajban. Lelked által segíts bajunkon, terheinket hordozd, nyisd meg Igéd által gazdag tárházadat és adj nekünk pihentető alkalmat, amelyben mi az egy szükséges dolgot választjuk, vagyis Téged és drága evangéliumodat és tanításodat. Ámen.

Ószövetségi alapige: Ezékiel próféta könyve 33. fejezet 1-20. versei: *„Így szólt hozzám az Úr igéje: Emberfia! Szólj népedhez, és ezt mondd nekik: Ha fegyveres ellenséget hozok egy ország ellen, és az ország népe választ a maga köréből egy férfit, és őrállóvá teszi, az pedig látja jönni a fegyveres ellenséget az ország ellen, és megfújja a kürtöt, hogy figyelmeztesse a népet, akkor ha valaki hallja a kürtszót, de nem törődik a figyelmeztetéssel, a fegyveres ellenség pedig eljön, és levágja, akkor csak magát okolhatja majd a haláláért. Hallotta a kürtszót, de nem törődött a figyelmeztetéssel: ő a hibás a haláláért, mert ha törődött volna a figyelmeztetéssel, megmenthette volna az életét. Ha ellenben az őrálló látja jönni a fegyveres ellenséget, de nem fújja meg a kürtöt, és nem figyelmezteti a népet, azután eljön a fegyveres ellenség, és levág közülük valakit, akkor azt a maga bűne érte utol, de véréért az őrállótól kérem számon. Emberfia! Ilyen őrállóvá tettelek téged Izráel házában. Ha ígét hallasz tőlem, figyelmeztess őket az én nevemben! Ha ezt mondom a bűnösnek: Bűnös vagy, meg kell halnod! – és te nem mondd meg, és nem figyelmezteted a bűnöst, hogy rossz úton jár, akkor az a bűnös meghal ugyan bűne miatt, de a véréért tőled kérem számon. De ha figyelmeztetted a bűnöst, hogy térjen meg útjáról, és az nem tért meg útjáról, akkor az meghal a bűne miatt, de te megmented az életét. Te pedig, emberfia, mondd meg Izráel házában: Ti így beszéltek: Ránk nehezédnek bűneink és*

vétkeink, elsorvadunk miattuk. Hogyan maradhatnánk életben? Ezt mondd nekik: Életemre mondom – így szól az én Uram, az Úr –, hogy nem kívánom a bűnös ember halálát, hanem azt, hogy a bűnös megtérjen útjáról, és éljen. Térjete meg, térjete meg gonosz utaitokról! Miért halnátok meg, Izráel háza? Te pedig, emberfia, mondd meg a népednek: Az igazat nem menti meg igazsága, ha vétkessé válik; a bűnös sem bukik el bűne miatt, ha megtér bűnéből. Az igaz sem maradhat életben, ha vétkessé válik. Ha azt mondom az igaznak, hogy élni fog, de ő elbizakodik igazságában, és gonoszságot művel, akkor elfelejtem neki igaz tetteit, és meg fog halni, mert gonoszságot művelt. Ha pedig azt mondom a bűnösnek, hogy meg fog halni, de ő megtér vétkéből, törvény és igazság szerint él, ha a bűnös visszaadja a zálogot, a rablott holmiért kártérítést fizet, az életre vivő rendelkezéseket követi, és nem követ el gonoszságot, akkor élni fog, nem kell meghalnia. Azokat a vétkeket, amelyeket elkövetett, elfelejtem majd neki. Követte a törvényt és az igazságot, tehát élni fog. Néped ezt mondja: Nem következetes az Úr! Pedig ők nem következetesek. Ha az igaz eltér igazságától, és gonoszságot művel, meghal miatta. Ha pedig a bűnös megtér bűnéből, követi a törvényt és az igazságot, akkor emiatt élni fog. Mondhatjátok, hogy nem következetes az Úr, én akkor is mindegyikőtöket a maga tettei szerint ítélem meg, Izráel háza!”

Kedves testvérek az Úr Jézus Krisztusban!

1-9. versek: Jeruzsálem bukása után a népre nagy lelki csüggedés telepedett. Jeruzsálem romokban hevert. A hit őrzője és hirdetője számára ez egy kemény lecke, hogy helyt álljon, még akkor is, ha azt tapasztalja, hogy Isten szavát falra hányt borsóként fogadják. Izráel Istene itt a prófétát vigasztalja, mert tudja, hogy a szükség idején milyen nehéz megszólalni és biztosítja afelől, hogy az őrállói feladatra Ő maga hívta el. Több képes beszédet használ. Először is elmondja, hogy ha a próféta figyelmeztette a népet a közeledő fegyveres ellenségre, és valaki ezt ignorálta, de az ellenség valóban megérkezett és életével fizetett az ignoráló, akkor a próféta tiszta kezeket emelhet a magasba egyetlen Segítője és Őrizője felé. De ha a figyelmeztetés elmaradt, akkor a felelősség őt illeti. Ezékiel próféta komolyan vette szolgálatát, nem hízelgett a népnek, mint a kor hamis prófétái, nem kereste az ő jóindulatukat, de nagyon alaposan és lényegre törően figyelmeztető jelekkel, kellőképpen felfegyverkezve és megvilágítva a járható ösvényt szolt Isten akaratáról. Meghirdette Isten ítéletét. Drága testvérek! Nem kellett és ma sem kell az embereknek a figyelmeztetés, pedig a hirdetett Ige nem mindig lelket simogat. Aki a lelkét meg akarja menteni, Isten szerint rendezkedjen be. Nem a ruhatárunkat kell megújítani, hanem a szívünket. A nagy vizsga minden igehirdető és igehallgató életében bekövetkezik. Mindkettőnek az Úrra kell összpontosítani. A veszély érkezik, Babilónia a kertek alatt, a városkapu előtt, benn a városban tanyázik, de vajon miért? A rossz utak és az egyenetlen

ösvények miatt. Az Úr ítélete is a nép kegyelemhirdetését szolgálja, de az ember válaszolhat megkeményedett szívvel is. A próféta feladata Isten hűségét felvillantani és a hit őrlángjait valóban az Úr erejével szolgálni. Az Úr nagyon komolyan beszél, hiszen aki Igét hallgat, és az Ige szerint él, életét plántálja. Az „élni és meghalni” igék többet jelentek itt, mint a testi életet, vagy a testi halált. Nekünk ma is azoktól kell rettegni és félni, akik a lelket megölhetik. Nekünk azok társaságát kell kerülni, akik felemésztik lelkünket és háborgást okoznak. „Lenni vagy nem lenni” – ez itt a kérdés. „Élni vagy meghalni” – ez itt a kérdés. Nincs köztes út. Isten elénk adja ma is az életet és a halált, válasszuk hát az életet. Miért kellene az embernek a halált választania? A figyelemfelkeltés azért történik, a figyelmeztetés azért hangzik el, mert a személyes felelősség tudatosítása nélkül sem az otthon maradottak langymeleg hozzáállása, sem a kétségbeesett elhurcoltak fájdalma nem fog változni. Drága Testvérem! Figyelem! Hahó! Achtung! Attention! Isten szól! Szava pedig mérvadó minden élethelyzetben és bizony felelősségre von, akár hirdeted, akár hallgatod az Ő szavát.

10-20. versek: Ezekben a versekben az Úr megismétli azokat az elveket, melyek szerint Isten cselekszik az igaz vagy épp a bűnös emberrel. Az előző jó cselekedetek nem mentik meg az igaz embert. A bűnös embert pedig szíven kell, hogy találja a szó. Isten szótárában nem létezik a büntelenség fogalma. A megtérés visszatérés Istenhez. Nyári táborunkban történt meg előző szolgálati helyünkön, hogy egy táborozó gyermekünk megsérült. Borzováról egészen a rozsnyói kórházba vittük. A kificamított testrészt orvosi kezelésre szorult, amit nagyon jól kezelt a helyi ügyeletben lévő szakorvos. A gyermek számára fájdalmas volt a beismerés, hogy hol és hogyan szerezte a sérülést. Míg az ifjú mesélt, az orvos szépen elvonta figyelmét a fájdalomról, addig Ő egy gyors, de határozott mozdulattal érzéstelenítés nélkül helyre rakta a gyermek lábát, és sínbe rakatta a nővérkével. Az ügy elintéződött. Ahhoz azonban az kellett, hogy megszülessen a gyermek beismerő vallomása. A megtérés bűnvallás nélkül semmit sem ér. Az Úr mindenkit akár hallgat, akár beszél, a maga tettei miatt fog megítélni. A kificamított életünk akkor kerül sínbe Isten orvosi kezelése által, ha megtörténik a tárgyalás és a beismerő vallomás megszületik. Így Isten igazsága és szeretete egyszerre érvényesül az ember életében. A mennyei Atya párosítja a tékozló dolgokat életünkben az új ruhával, az új saruval, és az újunkra húzott új gyűrűvel. (ld. Lk 15,11-32) A komoly és komor dolgok örvendezéssé és örömmé formálódnak. Isten győzelme ma is hirdeti Fián keresztül az igazságot és a szeretetet. Valakinek el kellett hordoznia a bűn nyomasztó terhét. Ez a valaki ma is azt szólja, hogy Ő nem akarja a bűnös halálát, hanem egyszülött Fia halála által hirdeti: van örök élet. Ez a Krisztus által kitaposott ösvény mindenki számára fel van ajánlva, éljen bár Babilóniában, vagy a sivárrá lett Jeruzsálemben. Ebben van Isten nagysága és fensége, hogy akár milyen nagy teher a bűn, igazsága és

irgalma által megújulhat a bűnös és megtérhet útjáról. Isten az a következetes és bölcs uralkodó, aki nem nézi el népe bűnét és képes kimondani a bűnre, hogy az bűn, még Fia halála árán is, de Aki ezt előtte felvallja, hű és igaz Ő, a megtérőt markába vési, és nem emlékezik meg többé vétkeiről.

Közének: 465. dicséret 1. verse: „Szelíd szemed, Úr Jézus...”

Újszövetségi alapige: Lukács evangéliuma 20. rész 21-26. versei: *„Ezután szemmel tartották őt, és kémeket küldtek utána. Azok igazaknak tettették magukat, hogy Jézust egy kérdéssel törbe csalják, és átadhassák a hatóságnak és a helytartói hatalomnak. Ezek megkérdezték tőle: Mester, tudjuk, hogy helyesen szólsz és tanítasz, és nem vagy személyválogató, hanem az igazsághoz ragaszkodva tanítod az Isten útját. Szabad-e a császárnak adót fizetnünk, vagy nem? Ő azonban felismerte álnokságukat, és így szólt hozzájuk: Mutassatok nekem egy dénárt! Kinek a képe és felirata van rajta? Ők ezt felelték: A császáré. Ő pedig így válaszolt nekik: Adjátok meg a császárnak, ami a császáré, és Istennek, ami Istené! Így tehát nem tudták törbe csalni a nép előtt, hanem elcsodálkoztak válaszáán, és elhallgattak.”*

Kedves testvérek az Úr Jézus Krisztusban!

A kémek Jézus életében jelen vannak. Jézus a megfigyelésük tárgya. Felbérelnek kémeket. Ilyen aljas metódusokhoz nyúlnak. Lukács nem nevezi meg a bérenceket, kihagyja őket, viszont Márk evangéliuma pontosan tudja, hogy kikről van szó: a farizeusok és herodiánusok. A kémek az igazság élharcosai. Igaznak tettetik magukat. Tettetés. Álcázás. A teljes átadása annak a hatalomnak, amelyik felbérelte őket. Jézus azonban bűnös. De „mi az igazság” (Lk 23,2) kérdezzük Pilátussal. Éppen a fonákja. A fehéret tehát feketének, a feketét pedig fehérnek tüntetik fel. A bűntelen Krisztus bűnös. A farizeusok az igazságosak. A Szentet így lehet fára függeszteni. A Szentet így lehet keresztre adni. Ez azonban a lukácsi fiatal egyházban is jelen volt. A világ kémei ott leselkednek és tetteinkre újjal mutogatnak, szavainkat kiforgatják. Vigyázzunk! A bűn az ajtónk előtt leselkedik, ránk van vágyódása. A kémek megtisztelik Jézust: „Mester!” Majd rákérdeznek tanítására. Ők teljesen álcázzák, hogy Jézus szavahihető, szavainak súlya van, és ők nem részrehajlók, és a krisztusi életfelfogás előttük szent és sérthetetlen, ami összeegyeztethető a Törvényben leírtakkal: *„Tartsd meg tehát Istenednek, az Úrnak a parancsolatait, az ő utain járj, és őt féld (VMóz 8,6)!”* vagy *„Most pedig, Izráel, mit kíván tőled Istened, az Úr? Csak azt, hogy Istenedet, az Urat féld, járj mindenben az ő útjain, szeresd őt, és szolgálj az Urat, a te Istenedet teljes szívedből és teljes lelkedből, ... (VMóz 10,12).”* A dicséret meglepő. Az átvitt értelemben értett dicséret. A színlelt egyetértés. Jézus ellenfelei nagyon jól tudják, hogyan vélekedik Jézusról a nép, épp ezért akarják beszédben megfogni. Fogást

keresnek Jézuson. Többet akarnak Tőle, mint csak az evangélium hirdetését. Hibát keresnek. Szavaiba kapaszkodnak, de... Tettei mögé akarnak látni, de... A meghajlás szavai után, a sok dicséret után a császárnak fizetett adóról kérdezik. Az engedékenységre mezejére lépnek, úgy vélik, Aki megtartja a Törvényt, Jézus reakciójában azt akarják, hogy istenkáromlásnak nyilvánítsa ezt a tettet. Isten elleni lázadás az adófizetés. Istenellenes az adófizetés. Egy Úr és egy Király létezik. De ha Jézus így nyilatkozik, akkor igazi nemzetőr és zélóták tagja. Egy radikális ellenzéki, aki nem tartja meg és nem tartatja be a Törvényt. Nemleges válasza miatt Pilátus elé lehet citálni és vádolni. Jézus azonban nem fölényesen kerekedik felénk, hanem szívünkbe tekint, sőt válaszával a zsebünkbe nyúlunk és ők húzzák ki az aranytallért a saját pénztárcájukból. Túlkapás ez a kérdés. Kifinomultságra utal ez a kérdés. Rafinált törbe csalás van mögötte. A kémek nem a Törvény betartása miatt aggódnak, hanem az adott kérdést Jézustól várják. Mondj igent, mondj nemet, és akkor a miénk vagy. Megvagy Krisztus. Hibát követtél el! Vétettél a Törvény ellen. Jézus azonban nem folytat párbeszédet ezekkel az emberekkel, mert ez semmihez sem vezet. Sem igent, sem nemet nem mond (ld. Mt 5,37), hanem megszégyeníti őket. Azzal, hogy a pénzérme az ő kezükben van, mindent elárul. Az istenfélő zsidó számára a pénzérme tartása és zsebben viselése, amin a császár képmása volt, teljesen utálatos dolog volt. Ezért vetették meg a pénzváltókat és a vámszedőket. Jézus is felborította a pénzváltók asztalait. A császár kiábrázolása és annak hordása, viselése, tulajdonba tartása a Törvénnel összeegyeztethetetlen: *„Ne csinálj magadnak semmiféle bálványszobrot azoknak a képmására, amik fenn az égben, lenn a földön vagy a föld alatt a vízben vannak, ... [...] Ne készítsétek azért ezüstisteneket, aranyisteneket se készítsétek magatoknak (II Mózes 20,4.23)!”* Tehát aki ilyen tárgyat hord és birtokol, az a császárkultusznak hódol. Jézus kijelentésével vissza akarja állítani az igazi bibliai emberképet: *„Akkor ezt mondta Isten: Alkossunk embert a képmásunkra, hozzánk hasonlót: uralkodjék a tenger halain, az ég madarain, a jószágokon, az összes vadállaton és az összes csúszómászon, ami a földön csúszik-mászik. Megteremtette Isten az embert a maga képmására, Isten képmására teremtette, férfivá és nővé teremtette őket (I Mózes 1,26-27).”* A pénznem kézen forgása, amiről éppen Jézus kémei tanúskodnak, arról beszél, hogy a császár jogot formál az emberre, amit még a zsidók is elismertek. Isten országa, amit Jézus hirdet, nem arról szól, hogy megkérdőjeleznék azt a jogát az emberre, amit a császár továbbra is fenntart. Jézus arról beszél, hogy az Isten felé tanúsított kötelességeket kellene a legnagyobb rendűeknek tekintenünk. Minden eltörpül amellet, amit a pénz diktál, mert Isten a mi Királyunk. Pál apostolnak sem a pénzzel, mint elemmel van baja, hanem a pénz szerelmével. (ld. I Tim 6,10) Kit szeretünk jobban a császárt vagy Istent? Az ember, mint Isten képmása egyedül az Úrhoz, a Teremtőhöz tartozik. Istennek nemcsak joga van az emberhez, hanem uralkodói tekintélye is, mégpedig minden teremtménye felett.

Az Úr mindenki császára. Az embernek azt kell adnia az Úrnak, ami kijár Neki. Isten akaratának engedelmeskedni. Ebben csődöt mondtak a farizeusok és a törvénytudók. A nép pedig ennek a kellemetlen párbeszédnek a fültanúja. Tanú a nép, hogy Jézust nem törbe csalni kell, hanem engedelmeskedni szavának. Jézus előtt nem lehet semmit sem megjátszani. Jézust nem lehet kelepcébe csalni az adófizetés kérdése ügyében. Az ellenfelei azonban ezzel vádolják: *„Ott így kezdték vádolni: Megállapítottuk, hogy félrevezeti népünket, ellenzi, hogy adót fizessünk a császárnak, és azt állítja magáról, hogy ő a felkent király. Pilátus megkérdezte tőle: Te vagy a zsidók királya? Ő pedig ezt felelte: Te mondd (Lk 23,2-3).”* Jézus felül kerekedik mindenben és mindenkin. Minden emberi cselszövés elvész. Minden emberi akarat mellékvágányra terel. Minden emberi erőfeszítés célt téveszt. Minden emberi ármány rosszul végződik. Az emberi nem ér fel az istenivel. Mert az isteni „de” erőteljes: *„De hála legyen Istennek, aki a diadalt adja nekünk a mi Urunk Jézus Krisztus által! Ezért, szeretett testvéreim, legyetek szilárdak, rendíthetetlenek, buzgólkodjatok mindenkor az Úr munkájában, hiszen tudjátok, hogy fáradozásotok nem hiábavaló az Úrban (IKor 15,57-58).”*

Utóima: Akit a Lélek indít, fohászkodjon az elhangzottakért...

Úri ima: Mi Atyánk...

Áldás: „Krisztus beszéde lakjék bennetek gazdagon úgy, hogy tanítsátok egymást teljes bölcsességgel, és intsétek egymást zsoltárokkal, dicséretekkel, lelki énekekkel; hálaadással énekeljete szívetekben Istennek (Kol 3,16).” Ámen.

Ének: 506. dicséret: „Jézus Krisztus, szentek reménye, ...”

Nagy Zsuzsanna: Nagyböjti intelem

Világra csatolt bilincs a gyűlölet,
a szeretet sötét sarokba gunnyadt,
támadjál fel lelkemben, Krisztusom -
belső szobámban fényeid kihunytak.

Tükrömben magamat jól nem látom,
csak fényes fejpántú glóriádba`...
ledér göncébe öltözött szerelmet
rikoltoz` a pokolnak páriája.

Vakok vonulnak, mint az elítéltek,
a jó fekete festékkal bekenve,
nem lát, nem eszmél és senki nem
hall, s már tudjuk, a purgatórium
mese.

Világ, mosd meg szemeidet arcában,
Őbenne láthatod rútságod titkát:
nyavalyás, szegény, félmeztelen
vagy, habár a rongyaid rajtad még
cifrák.

